

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 3. maj 2016
Enhed: Primær Sundhed, Ældrepolitik og Jura
Sagsbeh.: DEPMHE
Sagsnr.: 1604635
Dok. nr.: 77981

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 5. april 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 457 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 457:

”På trods af at det fremgår af vejledning nr. 9194 om medikamentel behandling af børn og unge med psykiske lidelser, at det er en børne- og ungdomspsykiatrisk speciallægeopgave at vurdere, om et barn eller en ung under 18 år har behov for medikamentel behandling for en psykisk lidelse, oplyste ministerens forgænger i et svar til Folketinget, at: ”Hvis en voksenpsykiater har børn i behandling, er dette ikke i sig selv grundlag for, at Sundhedsstyrelsen underlægger den pågældende voksenpsykiater begrænsninger eller andre sanktioner” (svar på spørgsmål 575 - SUU alm. del, 2014 - 15, 1. samling). Vil ministeren oplyse, om ministeren deler denne opfattelse, og om den linje fortsat er gældende for det tilsyn, der nu ligger i Styrelsen for Patientsikkerhed?”

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Sundhedsstyrelsen, der har oplyst følgende:

”Sundhedsstyrelsens vejledning nr. 9194 fra 2013 fastslår, at det er en børne- og ungdomspsykiatrisk speciallægeopgave at vurdere, om et barn eller en ung under 18 år har behov for medikamentel behandling af en psykisk lidelse. En praktiserende læge kan overtage den fortsatte medikamentelle behandling efter aftale med speciallægen i børne- og ungdomspsykiatri.

Det fremgår også af vejledningen, at andre læger end børne- og ungdomspsykiatere kan starte den medikamentelle behandling op i akutte tilfælde. Dette må dog kun ske efter konference med en speciallæge i børne- eller ungdomspsykiatri.”

Den tidligere minister for sundhed- og forebyggelse gengiver i sit svar af 27. marts 2015 på SUU alm. del spørgsmål nr. 575 bl.a. følgende udtalelse fra Sundhedsstyrelsen:

”Sundhedsstyrelsens vejledninger er vejledende, men de er et af udgangspunkterne for, hvordan sundhedspersonerne skal udvise omhu og samvittighedsfuldhed i deres patientbehandling. En læge kan godt fravige en vejledning, hvis en sådan afvigelse er velbegrundet i den konkrete behandlingssituation. Afvigelse fra vejledningen er ikke nødvendigvis udtryk for manglende omhu og samvittighedsfuldhed fra lægens side, men hvis en læge vælger at afvige fra Sundhedsstyrelsens vejledning, skal dette kunne begrundes konkret.

Hvis en voksenpsykiater har børn i behandling, er dette ikke i sig selv grundlag for, at Sundhedsstyrelsen underlægger den pågældende voksenpsykiater begrænsninger el-

ler andre sanktioner. Det skal altid vurderes konkret om de pågældende behandlinger er udtryk for omhyggelig og samvittighedsfuld lægegering eller ej. Det skal understreges, at relevante faglige vejledninger fra Sundhedsstyrelsen altid vil være udgangspunktet for vurderingen af en sundhedspersons konkrete faglige virksomhed.”

Styrelsen for Patientsikkerhed, der som bekendt har overtaget den tidligere Sundhedsstyrelsens opgave med at føre tilsyn med autoriserede sundhedspersoner, har overfor mit ministerium oplyst, at styrelsen fortsat følger den praksis, som er skitseret i svaret på SUU alm. del spørgsmål nr. 575.

Jeg kan dermed konstatere, at Styrelsen for Patientsikkerhed fortsat tager udgangspunkt i vejledningen på området men vurderer, om en eventuel afvigelse fra vejledningen i den konkrete behandlingssituation har været velbegrundet.

Dette forekommer mig umiddelbart at være en fornuftig og fagligt funderet praksis.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde / Mette Touborg Heydenreich